

Raad for 2 Aar ad Gangen, for at Tidsgrænsen ikke skal blive for lang. Underændringen skal jeg ikke udtale mig om, før jeg har hørt det ærede Mindretal udtale sin Mening dermed. Naar Ministeren først skal forhandle med de kommunale Raad, er det selvfølgelig Meningen, at Ministeren ogsaa skal tage Hensyn til de kommunale Raad. Hvor to Parter skulle forhandle sammen, er Meningen jo ikke den, at høre hinandens Mening og saa gøre, hvad man vil. Hvis Underændringsforslaget vedtages, saaledes at der kommer til at staa „Overenskomst“, er jeg dog bange for, at Ministeren ikke vil kunne fastsætte nogen Pris, før han er bleven enig med de kommunale Raad. Men da disse nok i Forvejen paa deres Side have sikret sig den Afgift, de ville have, kan en ny Afgift ikke blive vedtagen, hvis de kommunale Raad sige Nej.

Ændringsforslag Nr. 5 gaar ud paa, at Justitsministeren skal anordne det for indenlandsk Kød foreskrevne Stempel, der bliver kontrolleret med indenlandsk Stempel; der maa jo være en Autoritet, og det maa være Justitsministeren, der bestemmer, hvordan dette saakaldte autoriserede Stempel skal være i teknisk Henseende. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale de af mig stillede Ændringsforslag.

K. M. Klausen: Dette Lovforslag om indenrigs Kødkontrol, tror jeg, giver et godt Spejlbillede af Forholdene her i Tinget og af dette Tings Oprindelse. I dette Lovforslag mødes og brydes Landbefolkningens og Bybefolkningens Interesser. Og det har vist sig, at Landbefolkningens Interesser er blevne stærkt varetagne, medens Bybefolkningens Interesser paa mange Punkter have maattet ligge under.

Dette Forslag har særlig to Sider. Det har den sanitære Side og den økonomiske Side. Hvad den sanitære angaar, vil jeg indrømme, at der gennem dette Lovforslag vil indføres adskillige Forbedringer, som jeg er glad for. Særlig anser jeg det for en stor Forbedring, der er sket gennem de stillede Ændringsforslag, at Kød fra Eksportslagterierne, som ikke skal sendes til Udlandet, men om hvilket man senere bestemmer, at det skal forhandles her i Landet, bliver underkastet lignende Kontrol og Stempling som andet Kød, der forhandles her i Landet. Det anser jeg egentlig for at være den væsentligste Forbedring, der er sket. Der er ogsaa sket den Forbedring med Hensyn til Kontrollen, at den er bleven mere uafhængig ved Eksportslagte-

rierne, end den har været tidligere. Der er sket Forbedringer derigennem, at det nu er blevet paabudt, at Dyrene skulle synes i levende Live saavel som umiddelbart efter Slagtningen; der er sket Forbedringer derved, at der er blevet paabudt Regler og Bestemmelser om Renligheds- og Sundhedsforhold ved Slagterierne. Disse Forbedringer ere Ting, som fra Socialdemokratiets Side ere fremdragne ved første Behandling og senere ere fremdragne ved Udvalgsbehandlingen, og jeg kan ikke andet end udtale en Tak til den ærede Ordfører, der har stillet sig overordentlig villigt netop overfor disse Spørgsmaal og ved sin Indflydelse har gjort det muligt at faa dem gennemførte. Det er virkelige Forbedringer, der ere skete i denne Lov, men vi maa jo huske paa, at vi ere alligevel ikke endnu færdige med at lovgive paa dette Omraade. Det blive vi sikkert neppe, før vi naa til at indføre en virkelig Statskontrol for hele Landet. Endnu staar det hen med Hensyn til Forhandling og Salg af Kød ude paa Landet, det rører dette Forslag jo ikke ved, der kan man blive ved, saaledes som man har gjort tidligere, med at falbyde Kød, selv om det ikke er kontrolleret, og jeg tror neppe, at vi faa dette Spørgsmaal løst, før ogsaa denne vigtige Side af Sagen bliver tagen op, og før vi gaa over til en virkelig Statskontrol for hele Landet.

Men selv om man ogsaa kan indrømme, at der med Hensyn til den sanitære Side af Sagen er sket Forbedringer gennem dette Lovforslag, kunne vi alligevel ikke helt se bort fra det økonomiske. Vi maa jo huske paa, at i Løbet af en Række af Aar have vore Købstæder, den ene efter den anden, med København i Spidsen taget dette Spørgsmaal op og søgt at sikre sine Borgere, at de kunne faa godt og sundt Kød. Staten burde naturligvis for længe siden have taget denne Sag i sin Haand, men naar Staten har forsømt sin Opgave, er det netop glædeligt, at man ude i Bykommunerne har taget Sagen op og gennem Sundhedsvedtægterne har faaet indført Kontrol og mange Steder har indført Slagtetvang med tilhørende Slagtehus. Naar man ser efter, hvilke Ofre Byerne have bragt i denne Retning, saa ere de meget betydelige. Jeg skal nævne enkelte Byer, fra hvilke vi have faaet Oplysninger om, hvad Penge de have anvendt i dette Øjemed. Kolding har opført et offentligt Slagtehus til 90,000 Kr., Aalborg til 280,000 Kr., Vejle til 190,000 Kr., Randers til 280,000 Kr., Aar-